

سیپروکس®

سیپروفلوکساسین

قرص‌های روکش‌دار ۲۵۰ و ۵۰۰ میلی‌گرم

قبل از شروع مصرف دارو مطالب بروشور را به دقت مطالعه کنید. این دارو فقط برای بیماری فعلی شما تجویز شده است. بنابراین از مصرف آن در موارد مشابه یا توصیه به دیگران جدا خودداری فرمایید. در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر، لطفاً با پزشک معالج و یا داروساز خود تماس حاصل فرمایید.

در صورت تشدید عوارض جانبی و یا داشتن هرگونه عارضه جانبی که در این بروشور ذکر نشده لطفاً با پزشک یا داروساز خود مشورت کنید.

۱. سیپروکس® چیست و در چه مواردی قابل استفاده است؟

سیپروکس حاوی ماده‌ی موثره‌ی سیپروفلوکساسین است. سیپروفلوکساسین یک آنتی‌بیوتیک متعلق به خانواده فلوروکینولون‌ها است و تنها روی گروه خاصی از باکتری‌ها اثرگذار است. سیپروفلوکساسین در بزرگسالان برای درمان عفونت‌های باکتریایی زیر استفاده می‌شود:

- عفونت‌های دستگاه تنفسی
- عفونت سینوسی مزمن
- عفونت‌های پیچیده مجاری ادراری
- التهاب کلیه
- التهاب غده پروستات در اثر عفونت باکتریایی
- عفونت‌های دستگاه تناسلی در مردان و زنان
- عفونت‌های داخل شکمی
- عفونت‌های پوست و بافت نرم
- عفونت‌های استخوان و مفاصل
- قرار گرفتن در معرض سیاه زخم استنشاقی

سیپروفلوکساسین ممکن است در بیماران با تعداد کم گلبول‌های سفید خون (نوتروپنی) که تب مشکوک به عفونت باکتریایی دارند استفاده شود. اگر عفونت شدید یا عفونتی دارید که توسط بیش از یک نوع باکتری ایجاد شده است، ممکن است علاوه بر سیپروفلوکساسین، درمان آنتی بیوتیکی دیگری نیز برای شما در نظر گرفته شود.

سیپروفلوکساسین در کودکان و نوجوانان تحت نظارت پزشک متخصص برای درمان عفونت‌های باکتریایی زیر استفاده می‌شود:

عفونت ریه و برونش در کودکان و نوجوانان مبتلا به فیبروز کیستیک عفونت‌های پیچیده دستگاه ادراری، از جمله عفونت‌هایی که کلیه را درگیر کرده است (پیلونفریت حاد)

قرار گرفتن در معرض استنشاق سیاه زخم
چنانچه پزشک ضروری بداند، سیپروفلوکساسین ممکن است برای درمان سایر عفونت‌های شدید خاص در کودکان و نوجوانان استفاده شود.

۲. نکاتی که باید قبل از مصرف داروی سیپروفلوکساسین بدانید:

موارد منع مصرف

در صورت وجود موارد زیر، سیپروفلوکساسین را مصرف نکنید:

- اگر به سیپروفلوکساسین، سایر داروهای کینولون یا هر یک از ترکیبات دیگر این فرآورده حساسیت دارید.
- اگر داروی تیزانیدین استفاده می‌کنید.

موارد احتیاط

موارد زیر را پیش از شروع مصرف سیپروفلوکساسین به پزشک یا داروساز خود اطلاع دهید.

- اگر در گذشته هنگام مصرف کینولون یا فلوروکینولون، واکنش نامطلوب جدی را تجربه کرده‌اید، نباید از داروهای ضد باکتری فلوروکینولون/کینولون، از جمله سیپروفلوکساسین استفاده کنید. در این شرایط باید در اسرع وقت به پزشک خود اطلاع دهید.

- اگر تا به حال مشکلات کلیوی داشته‌اید در این صورت ممکن است درمان شما نیاز به تنظیم داشته باشد.

- سابقه ابتلا به صرع یا سایر بیماری‌های عصبی

- اگر در طول درمان قبلی با آنتی بیوتیک‌هایی مانند سیپروفلوکساسین سابقه مشکلات تاندون داشته‌اید.

- اگر مبتلا به دیابت هستید در این صورت ممکن است با سیپروفلوکساسین خطر هیپوگلیسمی را تجربه کنید.

- اگر به میاستنی گراویس مبتلا هستید، زیرا علائم ممکن است تشدید شوند.

- اگر مشکلات قلبی دارید؛ سابقه‌ی طولانی شدن فاصله‌ی QT از بدو تولد و وجود سابقه‌ی خانوادگی آن، عدم تعادل املاح در خون (به خصوص سطح پایین پتاسیم یا منیزیم در خون)، کندی ضربان قلب، نارسایی قلبی، سابقه حمله قلبی (انفارکتوس میوکارد)، جنس مونث و

سالمند بودن، مصرف داروهای ایجاد کننده تغییرات غیرطبیعی ECG - اگر شما یا یکی از اعضای خانواده‌تان به فاویسم یا کمبود گلوکز-۶-فسفات دهیدروژناز (G6PD) مبتلا باشید، زیرا ممکن است خطر کم خونی را با سیپروفلوکساسین تجربه کنید - اگر بزرگ شدن (برآمدگی) یک رگ خونی بزرگ برای شما تشخیص داده شده است (آنوریسم)

- اگر سابقه پارگی در دیواره سرخرگ آئورت داشته‌اید - اگر نارسایی دریچه‌های قلب برای شما تشخیص داده شده است - اگر سابقه خانوادگی آنوریسم آئورت یا پارگی در دیواره سرخرگ آئورت داشته‌اید (بیماری مادرزادی دریچه قلب)، شرایط مستعد کننده (مانند اختلالات بافت همبند مانند سندرم مارفان، سندرم اهلرز دانلوس، سندرم ترنر، سندرم شوگرن (نوعی بیماری خودایمنی التهابی)، اختلالات عروقی مانند آرتریت تاکایاسو، آرتریت گیجگاهی، بیماری بهجت، فشار خون بالا، آترواسکلروز شناخته شده، آرتریت روماتوئید یا اندوکاردیت) دارید.

مصرف سیپروفلوکساسین همراه با سایر داروها:

از داروهای نسخه‌ای، بدون نسخه، مکمل‌ها و ترکیبات گیاهی که در حال حاضر مصرف می‌کنید و یا اخیراً مصرف کرده‌اید، لیستی تهیه کنید و به پزشک یا داروساز خود اطلاع دهید.

داروهایی که می‌توانند بر نحوه عملکرد سیپروفلوکساسین یا بالعکس تاثیر بگذارند:

- مصرف همزمان سیپروفلوکساسین با داروی تیزانیدین ممنوع است.

-آنتاگونیست‌های ویتامین K مانند وارفارین، سایر داروهای ضد انعقاد خوراکی، تیوفیلین، فنی‌توئین، پروبنسید، روپینیرول، متوترکسات، تیزانیدین، اولانزاپین، کلوزاپین، متوکلوپرامید، سیکلوسپورین

- سایر داروهایی که می‌توانند ریتم قلب را تغییر دهند: داروهای گروه ضد آریتمی، داروهای ضد افسردگی سه حلقه‌ای، ماکرولیدها و برخی از داروهای ضد روان پریشی

- زولپیدم

سیپروفلوکساسین ممکن است باعث افزایش سطح خونی داروهای زیر گردد: پنتوکسی فیلین، کافئین، دولوکستین، لیدوکائین، سیلدنافیل.

برخی از داروها اثر سیپروفلوکساسین را کاهش می‌دهند: آنتی‌اسیدها، امپرازول، مکمل‌های معدنی، سوکرافیت، فسفات بایندها (مانند: سولامر)، داروها یا مکمل‌های حاوی کلسیم، منیزیم، آلومینیوم یا آهن؛ اگر مصرف هر یک از موارد ذکر شده ضروری است، سیپروفلوکساسین را حدود دو ساعت قبل یا حداقل چهار ساعت بعد از آن مصرف کنید.

مصرف سیپروفلوکساسین همراه با غذاها ، نوشیدنی‌ها

به جز مواردی که سیپروفلوکساسین را در همراه غذا مصرف می‌کنید، هنگام مصرف قرص‌ها از خوردن یا نوشیدن هر گونه فرآورده لبنی (مانند شیر یا

ماست) یا نوشیدنی‌های حاوی کلسیم اضافه خودداری کنید، زیرا ممکن است بر جذب ماده فعال دارویی تأثیر بگذارند.

بارداری و شیردهی

اگر باردار یا در دوران شیردهی هستید، ممکن است باردار باشید یا قصد بارداری دارید، قبل از مصرف این دارو از پزشک یا داروساز خود راهنمایی بخواهید. بهتر است از مصرف سیپروفلوکساسین در دوران بارداری خودداری شود.

سیپروفلوکساسین را در دوران شیردهی مصرف نکنید زیرا سیپروفلوکساسین در شیر مادر ترشح می‌شود و می‌تواند برای نوزاد مضر باشد.

رانندگی و کار با ماشین آلات

سیپروفلوکساسین ممکن است سبب کاهش هوشیاری شود. بنابراین، قبل از رانندگی با وسیله نقلیه یا کار با ماشین‌آلات، از واکنش خود به سیپروفلوکساسین مطمئن شوید. اگر اطمینان ندارید، با پزشک خود مشورت کنید.

۳. نحوه و مقدار مصرف سیپروفلوکساسین

نحوه مصرف

دوره درمان با این دارو معمولاً بین ۵ تا ۲۱ روز است، اما در شرایط خاص ممکن است بیشتر به طول بیانجامد. همیشه این دارو را دقیقاً همانطور که پزشک یا داروساز برای شما تجویز کرده‌اند، مصرف کنید. اگر مطمئن نیستید با پزشک یا داروساز خود مشورت کنید. اگر از مشکلات کلیوی رنج می‌برید به پزشک خود اطلاع دهید زیرا ممکن است نیاز به تنظیم دوز داشته باشد.

۱. قرص را همراه با یک تا دو لیوان آب ببلعید. از جویدن قرص پرهیز نمایید.
۲. سعی کنید قرص‌ها را تقریباً در زمان مشخصی هر روز مصرف کنید.
۳. می‌توانید قرص‌ها را همراه غذا یا بین وعده‌های غذایی مصرف کنید. هر کلسیمی که به عنوان بخشی از وعده غذایی مصرف می‌کنید تأثیر جدی بر جذب دارو نخواهد داشت. با این حال، بهتر است قرص سیپروفلوکساسین را با محصولات لبنی مانند شیر، ماست یا با آبمیوه‌های غنی شده (مانند آب پرتقال غنی شده با کلسیم) مصرف نکنید.

۴. در حین مصرف سیپروفلوکساسین مایعات زیادی بنوشید.

در صورتی که سیپروفلوکساسین را بیش از مقدار توصیه شده مصرف کردید:

اگر بیش از دوز تجویز شده مصرف کردید، فوراً از پزشک کمک بگیرید. در صورت امکان، قرص یا جعبه قرص را همراه داشته باشید تا به پزشک نشان دهید.

در صورتی که یک نوبت از مصرف دارو را فراموش کردید:

دوز تجویز شده را در اسرع وقت مصرف کنید و سپس طبق دستور ادامه دهید. با این حال، اگر تقریباً زمان مصرف نوبت بعدی فرارسیده

است، دوز فراموش شده را مصرف نکنید و دوز بعدی را طبق تجویز مصرف نمایید. برای جبران دوز فراموش شده دوز دوبرابر مصرف نکنید. حتما دوره درمان خود را کامل کنید.

۴. عوارض جانبی احتمالی

هر دارو به موازات اثرات مطلوب درمانی ممکن است باعث بروز برخی عوارض ناخواسته نیز شود، اگرچه این عوارض در همه افراد دیده نمی شود اما در صورت بروز این عوارض در اسرع وقت با پزشک یا داروساز خود مشورت نمایید:

- تشنج

- واکنش‌های شدید و ناگهانی آلرژیک با علائمی شامل: سنگینی قفسه سینه، سرگیجه

- ضعف عضلانی، التهاب تاندون که می‌تواند منجر به پارگی تاندون شود (به ویژه تاندون آشیل)

- بثورات پوستی تهدید کننده حیات معمولا به صورت تاول یا زخم‌های دهانی، گلو، بینی، چشم و سایر مخاطات بدن شامل ناحیه تناسلی که می‌تواند به تاول‌های گسترده و یا لایه‌برداری پوست منجر شود (سندروم استیونز-جانسون و نکروز سمی اپیدرمال)

عوارض با احتمال بروز بیشتر

- تهوع، اسهال

- درد مفاصل و التهاب مفاصل در کودکان

- حس درد، سوزش، گزگز کردن یا سوزن سوزن شدن، بی‌حسی، یا ضعف عضلانی در اندام‌های انتهایی (علائم نوروپاتی)

- سندروم حساسیت دارویی: نوعی واکنش دارویی که سبب بروز بثورات پوستی، تب، التهاب اندام‌های داخلی، ناهنجاری‌های خونی و بیماری‌های سیستمیک می‌شود.

عوارض با احتمال بروز کمتر

- عفونت‌های قارچی

- افزایش سطح اتوزینوفیل

- کاهش اشتها

- بی‌قراری

- سردرد، سرگیجه، مشکلات خواب، یا اختلالات چشایی

- استفراغ، درد شکم، مشکلات گوارشی مانند ناراحتی معده و نفخ

- افزایش مقادیر برخی از مواد در خون (ترانس آمینازها و/یا بیلیروبین)

- راش، خارش یا کهیر

- درد مفاصل در بزرگسالان

- عملکرد ضعیف کلیه‌ها

- درد در عضلات و استخوان‌ها

- احساس ناخوشی یا تب

- افزایش آلکالین فسفاتاز خون

۵. شرایط نگهداری:

- در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتی‌گراد، دور از نور و رطوبت نگهداری نمایید.

- دارو دور از دسترس اطفال نگهداری شود.

- داروی منقضی شده را استفاده نکنید.

منابع:

<https://www.medicines.org.uk/emc/files/pil.7257.pdf> (February 2023,13)